A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2018. május 3.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – Európai uniós térbeli védjegy – Egy csípőprotézis-gömbcsukló formája – Egy csípőprotézis-gömbcsuklót ábrázoló európai uniós ábrás védjegy – Egy rózsaszín árnyalatból álló európai uniós védjegy – A törlési kérelmek visszavonása és a törlési eljárások lezárása – A védjegyjogosult által benyújtott fellebbezés, amelyben kéri a lezárásról szóló határozatok megsemmisítését – A fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés elfogadhatatlansága – A 207/2009/EK rendelet 59. cikke (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 67. cikke)”

A T-193/17., T-194/17. és T-195/17. sz. egyesített ügyekben,

a **CeramTec GmbH** (székhelye: Plochingen [Németország], képviselik kezdetben: A. Renck és E. Nicolás Gómez, később: A. Renck ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: D. Hanf, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **C5 Medical Werks** (székhelye: Grand Junction, Colorado [Egyesült Államok], képviseli: S. Naumann ügyvéd),

az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának a C5 Medical Werks és a CeramTec közötti törlési eljárásokkal kapcsolatban 2017. február 15-én hozott határozatai (R 929/2016-4., R 928/2016-4. és R 930/2016-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresetei tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, R. Barents és J. Passer (előadó) bírák,

hivatalvezető: I. Dragan tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2017. március 27-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2017. június 13-án benyújtott válaszbeadványaira,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2017. június 7-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a Törvényszék nyolcadik tanácsa elnökének a T-193/17–T-195/17. sz. ügynek az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása és az eljárást befejező határozat meghozatala céljából való egyesítését elrendelő, 2017. december 14-i végzésére,

tekintettel a 2018. január 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A felperes CeramTech GmbH a következő európai uniós védjegyek jogosultja:

– a 10214179. sz. Pantone 677 C rózsaszín színű térbeli védjegy:

– a 10214112. sz. Pantone 677 C rózsaszín színű ábrás védjegy:

– a 10214195. sz. Pantone 677 C rózsaszín színből álló védjegy:

.

2 Ezeket a védjegyeket az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) 2013. március 26-án, április 12-én és június 20-án használat révén megszerzett megkülönböztető képesség alapján európai uniós védjegyként lajstromozta a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 10. osztályba tartozó, az alábbi leírásnak megfelelő áruk vonatkozásában: „Kerámia elemek csontpótló implantátumokhoz, felületi ízületpótlásokhoz, a csontok közötti távtartó elemekhez; csípőízületi combcsontfej-pótló golyós elemek, csípőízületi héj- és lemezelemek, valamint térdízületi elemek; minden olyan, az előzőekben említett termék, amelyet az implantátum gyártóinak történő eladásra szánnak.”

3 A beavatkozó fél C5 Medical Werk az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) (helyébe lépett: az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján 2014. január 31-én a felperes védjegyeinek (a továbbiakban: vitatott védjegyek) törlése iránt kérelmeket nyújtott be az EUIPO-hoz. Az említett kérelmeket a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének az említett rendelet 52. cikke (1) bekezdésének a) pontjával (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikke (1) bekezdésének a) pontja) együttesen értelmezett a)–e) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontja) foglalt okokra, valamint a 207/2009 rendelet 52. cikk (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 59. cikk (1) bekezdésének b) pontja) értelmében vett rosszhiszeműségre alapította.

4 A beavatkozó fél törlési kérelmeit a felperes által a vitatott védjegyekre alapított, 2013. december 11-én és 13-án a Landgericht Stuttgart (stuttgarti regionális bíróság, Németország) és a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság, Franciaország) előtt előterjesztett, két védjegybitorlási keresetre adott válaszaként nyújtotta be.

5 A beavatkozó fél 2016. április 7-én tájékoztatta az EUIPO-t, hogy 2016. február 15-én a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) előtt, a védjegybitorlási keresetre válaszul viszontkereseteket nyújtott be a vitatott védjegyek törlése iránt, és – a későbbi bírósági eljárásokat nem érintve – visszavonta az EUIPO előtti törlési kérelmeit.

6 A törlési osztály 2016. április 21-én lezárta az ügyeket, és a beavatkozó felet kötelezte a felperes részéről a törlési eljárásban felmerült költségek viselésére.

7 A felperes 2016. május 19-én három fellebbezést nyújtott be a törlési osztálynak az ügyek lezárásáról döntő határozataival szemben, amelyekben többek között arra hivatkozott, hogy az eljárásoknak a beavatkozó fél elállása miatti lezárásához az ő beleegyezésére is szükség lett volna, és hogy a visszavonás az eljárás előrehaladott szakaszában történt, így ez megfosztotta őt annak a lehetőségétől, hogy rá nézve kedvező döntés szülessen a vitatott védjegyek érvényességét illetően. Másfelől, ez a visszavonás eljárással kapcsolatos visszaélésnek minősül.

8 A negyedik fellebbezési tanács 2017. február 15-én az R 929/2016-4., R 928/2016-4. és R 930/2016-4. sz. ügyekben hozott három határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozatok) mint elfogadhatatlant elutasította a felperes fellebbezéseit, és megállapította, hogy a törlési osztály 2016. április 21-i határozatai helyt adtak a felperesi kérelmeknek.

9 A fellebbezési tanács lényegében megállapította, hogy a törlési osztály 2016. április 21-i határozatainak semmiféle negatív következménye nem volt a vitatott védjegyek helyzetére, és azok – amennyiben továbbra is szerepelnek az EUIPO lajstromában, és a beavatkozó felet kötelezték a felperes részéről felmerült költségek viselésére –, nem minősülnek „valamely felet hátrányosan érintő határozatoknak”.

10 Másfelől a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a visszavonás iránti kérelmeket az eljárási szabályoknak megfelelően fogalmazták meg, és azok okafogyottá tették a törlési kereseteket. Ezen túlmenően, a 207/2009 rendelet 56. cikkének (1) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése) nem teszi lehetővé a védjegyjogosult számára, hogy elismerő nyilatkozatot kérjen a védjegye érvényességéről.

11 Továbbá a 207/2009 rendelet és (a 207/2009 rendelet kiegészítéséről szóló és a 2868/95 és az 216/96/EK rendeleteket hatályon kívül helyező, 2017. május 18-i (EU) 2017/1430 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet [HL 2017. L 205., 1. o.] által hatályon kívül helyezett) a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) egyik rendelkezése se támasztja alá azt a nézetet, miszerint a másik fél általi visszavonáshoz a vitatott védjegy jogosultjának beleegyezése lenne szükséges. A felperes ezzel ellentétes érvei, amelyeket egyrészről a törlési eljárásnak a vitatott védjegy oltalmáról történő lemondás utáni folytatására vonatkozó nézetre, másrészről a 207/2009 rendelet 83. cikkében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 107. cikke) hivatkozott, a tagállamok által az általánosan elfogadott eljárásjogi elvek alkalmazására alapított, különböző helyzetekre vonatkoznak, így nem összehasonlíthatók.

12 Végül a fellebbezési tanács megállapította, hogy a törlési kérelmek beavatkozó fél általi előterjesztése nem lehet visszaélésszerű, mivel ezeket a kérelmeket elsőként nyújtották be, és az előrehaladott szakaszban történt visszavonásuk pedig még kevésbé visszaélés jellegű. A fellebbezési tanács szerint a felperes részéről felmerült költségekkel összefüggő esetleges „kellemetlenség” a 207/2009 rendelet 85. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozik (jelenleg a 2017/1001 rendelet 109. cikkének (4) bekezdése).

A felek kérelmei

13 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat, és

– az EUIPO-t vagy beavatkozás esetén a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

14 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket, és

– a felperest kötelezze az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére.

15 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a kereseteket,

– kötelezze a felperest a beavatkozó fél részéről felmerült költségek viselésére,

– a felperest kötelezze saját költségeinek viselésére.

A jogkérdésről

16 Keresetei alátámasztásaként a felperes egyrészről a 207/2009 rendelet 59. és 75. cikkének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 67. és 94. cikke), másrészről a 207/2009 rendelet 75. és 83. cikkének megsértésére alapított két jogalapra hivatkozik.

A 207/2009 rendelet 59. és 75. cikkének megsértésére alapított első jogalapról

Az egyik felet hátrányosan érintő határozat fogalmának téves értelmezésén alapuló első jogalap első részéről

17 Az első jogalap két részre osztható. Az első részben a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács az „egyik felet hátrányosan érintő határozat” fogalmával kapcsolatban téves értelmezést fogadott el. A fellebbezési tanács nem vette figyelembe a jogerős érdemi határozat elmaradásához fűződő hátrányos következményeket, amely határozat jogerőre emelkedve akadályát képezné egy újabb, a 207/2009 rendelet 56. cikkének (3) bekezdése és a 100. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2007/1001 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése és a 128. cikkének (2) bekezdése) szerinti törlési kérelem benyújtásának. Következésképpen, a felperest megfosztották az EUIPO előtti eljárás folytatásához fűződő érdekétől, és attól a jogbiztonságtól, amely megakadályozhatja, hogy a beavatkozó fél ugyanilyen keresetet nyújtson be a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) előtt.

18 E tekintetben a felperes a 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítéletre (C-552/09 P, EU:C:2011:177, 39. és 44. pont) hivatkozik, amelyben a Bíróság elismerte, hogy a védjegyoltalomról való lemondást követően a jogerős érdemi határozat elmaradásához fűződő hátrányos következmények relevánsnak tekinthetők a felperes eljárás folytatásához fűződő érdekének megítélése szempontjából

19 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.

20 A 207/2009 rendelet 59. cikkének első mondata értelmében „[a]z eljárásban részt vevő bármelyik fél, akit a határozat hátrányosan érint, fellebbezhet”.

21 Ebből a rendelkezésből következik, hogy amennyiben egy határozat nem érinti hátrányosan az egyik felet, ez utóbbi nem jogosult fellebbezést benyújtani az említett határozattal szemben a fellebbviteli tanácshoz.

22 Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperesnek érdeke kell, hogy fűződjön a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (1995. szeptember 14-i Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletek, T-480/93 és T-483/93, EU:T:1995:162, 59. pont; 2004. szeptember 16-i Metro-Goldwyn-Mayer Lion kontra OHIM – Moser Grupo Media [Moser Grupo Media] ítélet, T-342/02, EU:T:2004:268, 44. pont). Ilyen érdek kizárólag akkor áll fenn, ha a jogi aktus megsemmisítése önmagában is jogi következményekkel járhat (lásd ebben az értelemben: 1986. június 24-i AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ítélet, 53/85, EU:C:1986:256, 21. pont).

23 A megtámadott határozatok 12. és 14. pontjában a fellebbezési tanács helyesen ítélte meg úgy, hogy azok a határozatok, amelyek alapján a törlési osztály a törlési eljárásokat lezárta, nem érintették hátrányosan a felperest, mivel a vitatott védjegyek továbbra is szerepeltek az EUIPO lajstromában. A fellebbezési tanács szintén helyesen állapította meg, hogy a törlési kérelmek visszavonása miatt az ügyek okafogyottá váltak, és ezért már nem kellett külön elutasítani a kérelmeket.

24 Mindazonáltal a felperes kifogásolja, hogy fellebbezési tanács nem vette figyelembe az eljárások lezárásával szükségszerűen együtt járó „további hátrányos következményeket”. Kevesebb eredményt ért el ugyanis, mint amennyi a kérelmeiben szerepelt, mivel egyetlen jogerős érdemi határozat megakadályozhatta volna, hogy ugyanazon fél ugyanazon indokok alapján egy második törlési kérelmet nyújtson be a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) előtt.

25 A felperes az érvelését a törlési eljárásnak a vitatott védjegy oltalmáról történő lemondás utáni folytatására vonatkozó nézetre alapozza, ahogyan az a 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 39–44. pontjaiból is következik.

26 Azonban ez az ítélkezési gyakorlat a jelen esetben nem alkalmazható, mint ahogyan azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 19. pontjában helyesen állapította meg.

27 Ugyanis a jelen ügyekkel ellentétben, a 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet (C-552/09 P, EU:C:2011:177) a törlést kérelmező eljárási helyzetét érinti, és nem a vitatott védjegy jogosultjáét. Ahogy azt az EUIPO helyesen megállapította, a jelen ügyben a vitatott védjegyet, nem pedig a törlési kérelmet vonták vissza.

28 Továbbá meg kell jegyezni, hogy a 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet (C-552/09 P, EU:C:2011:177) alapjául szolgáló ügyben a vitatott védjegy oltalmáról való lemondás önmagában nem tette teljesen okafogyottá a felperes által benyújtott keresetet, és a felperesnek fennmarad a megtámadott ítélethez, valamint a vitatott határozat hatályon kívül helyezéséhez fűződő érdeke, mivel a lemondás és a törlés joghatásai nem azonosak. Ugyanis, míg az európai uniós védjegy, amelyről lemondtak, csak a lemondás bejegyzésétől számítva szűnik meg, addig az európai uniós védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.) 54. cikke (2) bekezdésének (később a 207/2009 rendelet 55. cikkének (2) bekezdése, jelenleg a 2017/1001 rendelet 62. cikkének (2) bekezdése) rendelkezései szerint a keletkezésére visszaható hatállyal szűnik meg. Ezért a kereset alkalmas arra, hogy a felperes számára előnyöket biztosítson (2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 42–44. pont).

29 Jelen esetben, ha a felperes elérte volna a törlési kérelmek elutasítását, annak semmilyen joghatása nem lett volna a vitatott védjegyek helyzetére, mivel azok – a lajstromozásuk időpontjától számítva – továbbra is szerepeltek az EUIPO lajstromában.

30 Továbbá meg kell állapítani, hogy a felperes tévesen értelmezi a 2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítéletet (C-552/09 P, EU:C:2011:177), amikor azt állítja, hogy a Bíróság úgy ítélte meg ebben az ügyben, hogy a jogerős érdemi határozat elmaradásához fűződő „hátrányos következmények” relevánsnak tekinthetők a felperes eljárás folytatásához fűződő érdekének megítélése szempontjából. A Bíróság ugyanis – ahogyan ez a fenti 28. pontban is szerepel – is jelöli, csupán azt állapította meg,, hogy a védjegy törlése esetén a védjegyoltalom a 40/94 rendelet 54. cikke (2) bekezdésének megfelelően a keletkezésére visszaható hatállyal szűnik meg, a törléssel járó összes jogkövetkezménnyel együtt.

31 Ezenfelül a felperes azon érvelése, miszerint a nemzeti bíróságok előtt párhuzamosan folyó eljárások miatt érdeke fűződik a törlési eljárások folytatásához, ellentétes az állandó ítélkezési gyakorlattal, amely szerint a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeknek létrejött és fennálló érdeknek kell lennie (1992. szeptember 17-i NBV és NVB kontra Bizottság ítélet, T-138/89, EU:T:1992:95, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), és azt a keresetindítás időpontjára vonatkozóan kell elbírálni (1963. december 16-i Forges de Clabecq kontra Főhatóság ítélet, 14/63, EU:C:1963:60, 748. o.; 2015. március 25-i Evropaïki Dynamiki kontra EASA ítélet, T-297/09, nem tették közzé, EU:T:2015:184, 41. pont). Ha a felperes által hivatkozott érdek valamely jövőbeli jogi helyzetre vonatkozik, bizonyítania kell, hogy e helyzet sérelme már most bizonyos. Ennélfogva a felperes annak igazolása érdekében, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése iránti

kérelemhez érdeke fűződik, nem hivatkozhat jövőbeli és bizonytalan helyzetekre (lásd ebben az értelemben: 1992. szeptember 17-i NBV és NVB kontra Bizottság ítélet, T-138/89, EU:T:1992:95, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 A törlési osztály 2016. április 21-i határozatainak megsemmisítése ugyanis nem feltétlenül vezetett volna a vitatott védjegyek érvényességére vonatkozó, kedvező érdemi határozat meghozatalához, és így a felperes által hivatkozott érdek egy jövőbeli és bizonytalan jogi helyzetre vonatkozik.

33 Ugyanebből a nézőpontból szemlélve, ahogyan arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 15. pontjában helyesen rámutatott, azt, hogy a határozat hátrányosan érinti-e a felperest, a jelen eljárás vonatkozásában, nem pedig más eljárásokkal kapcsolatban vagy azokkal összefüggésben kell értékelni. Következésképpen el kell fogadni a fellebbezési tanács azon érvelését, amely szerint más eljárásoknak az európai uniós védjegybíróságok előtti fennállása nincs kihatással az előtte benyújtott fellebbezések elfogadhatósági feltételeire.

34 Végül nem szükséges válaszolni a felperes azon érvelésére, amely szerint a törlési kérelmek visszavonása nem bír jogerővel a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) előtt folyó eljárásban. Amint ugyanis az EUIPO is megállapította, a fellebbezési tanács a jogerő elméletére vonatkozó észrevételeit csak a teljesség kedvéért ismertette, és azok nincsenek kihatással a megtámadott határozat jogszerűségére.

35 A fent kifejtettekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a 207/2009 rendelet 59. cikke értelmében a törlési osztály határozatai nem érintették hátrányosan a felperest.

36 Ennélfogva az első jogalapot az első részében el kell utasítani.

Az első jogalapnak az elégtelen indokolásra alapított második részéről

37 A keresetlevelek 54. pontjában a felperes azt a kérdést teszi fel, hogy a fellebbezési tanács valóban a 207/2009 rendelet 59. cikkében foglalt elfogadhatósági feltételre hivatkozik-e, amely az „adversely affected” (valamely felet hátrányosan érintő) fogalmat használja, holott több alkalommal is a „negatively affected” (negatívan érintett) kifejezésre utalt.

38 Továbbá a felperes kifogásolja, hogy a jogerős érdemi határozatok elmaradásához fűződő hátrányos következményeket a fellebbezési tanács nem értékelte megfelelően.

39 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja ezen érveket.

40 Emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikke úgy rendelkezik, hogy az EUIPO-nak indokolnia kell a határozatait. Az ítélkezési gyakorlat szerint ezen indokolási kötelezettségnek ugyanaz a terjedelme, mint az EUMSZ 296. cikkből eredő kötelezettségnek, amely szerint a jogi aktus szerzője indokolásának világosan és egyértelműen ki kell derülnie, és annak az a kettős célja, hogy lehetővé tegye egyrészt az érintettek számára az elfogadott intézkedést igazoló okok megismerését, másrészt az Európai Unió bíróságai számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörének gyakorlását (lásd: 2012. szeptember 6-i Storck kontra OHIM ítélet, C-96/11 P, nem tették közzé, EU:C:2012:537, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. április 2-i Zuffa kontra OHIM [ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP] ítélet, T-118/06, EU:T:2009:100, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

41 Ez a helyzet állt fenn a jelen ügyben is. Ugyanis, amint az a megtámadott határozatok 12–16. pontjából és az „Appellant not adversely affected” elnevezésű címéből következik, a „negatively affected” kifejezést a fellebbezési tanács a felet hátrányosan érintő határozat fogalmának magyarázása céljából alkalmazta.

Mivel a felperesnek módjában állt az e fogalomra vonatkozó érvelését különösen keresetlevelének A részében kifejteni, meg kell állapítani, hogy megértette a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatokban e tekintetben megfogalmazott indokokat.

42 Egyébként a felperes nem is kifogásolhatná, hogy a fellebbezési tanács nem indokolta megfelelően a megtámadott határozatokat a jogerős érdemi határozat elmaradásához fűződő hátrányos következményeket illetően, mivel a törlési eljárásnak a vitatott védjegy oltalmáról történő lemondás utáni folytatására vonatkozó nézet – ahogyan az az ítélkezési gyakorlatból is kitűnik – nem alkalmazható a jelen ügyben (2011. március 24-i Ferrero kontra OHIM ítélet, C-552/09 P, EU:C:2011:177).

43 Ebből következően a fellebbezési tanács indoklása lehetővé tette a felperes számára, hogy megértse a megtámadott határozatok alapjául szolgáló indokokat, és a Törvényszék számára, hogy felülvizsgálja, hogy a fellebbezési tanács értékelése e tekintetben megalapozott-e.

44 Az első jogalap második részét szintén el kell utasítani, ennélfogva pedig az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A 207/2009 rendelet 75. és 83. cikkének megsértésére alapított második jogalapról

A tagállamok által általánosan elfogadott eljárásjogi elvek fogalmának téves értelmezésén alapuló második jogalap első részéről

45 A második jogalap két részre osztható. Az első részben a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács helytelenül értelmezte a 207/2009 rendelet 83. cikkében említett „eljárásjogi elvek” fogalmát.

46 A felperes erre a cikkre alapozva állapítja meg, hogy a 207/2009 rendeletnek a törlési kérelem egyoldalú visszavonására vonatkozó rendelkezései hiányában alkalmazni kellene azt a tagállamok által általánosan elfogadott elvet, miszerint a törlési kérelmet – az eljárási szakasztól függetlenül – nem lehet a vitatott védjegy jogosultjának beleegyezése nélkül visszavonni.

47 A fellebbezési tanács tévesen utasította el a 207/2009 rendelet 83. cikkének alkalmazását pusztán azon az alapon, hogy bizonyos uniós tagállamokban nincsen előirányozva a nemzeti védjegyhivatalok előtti törlési eljárás, és a bírósági eljárásokra alkalmazandó elveket nem lehet átültetni a fellebbezési tanács előtti eljárásokra.

48 Mindenesetre, amikor a visszavonásra az eljárás előrehaladott szakaszában kerül sor, a vitatott védjegy jogosultjának beleegyezése a továbbiakban is szükséges, azt elkerülendő, hogy az elálló fél visszaélésszerű éljen az eljárás befejezésével.

49 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.

50 A 207/2009 rendelet 83. cikke előírja, hogy ha az említett rendelet, a végrehajtási rendelet, a díjrendelet, illetve a fellebbezési tanácsok ügyrendje nem tartalmaz eljárási rendelkezéseket, az EUIPO a tagállamokban általánosan elismert eljárásjogi elveket veszi figyelembe. Ez a rendelkezés kizárólag az eljárási rendelkezések hiányossága és kétértelműsége esetén alkalmazandó (2009. december 3-i Iranian Tobacco kontra OHIM – AD Bulgartabac [Bahman] ítélet, T-223/08, nem tették közzé, EU:T:2009:481, 26. pont; 2010. szeptember 13-i Travel Service kontra OHIM – Eurowings Luftverkehrs [smartWings] ítélet, T-72/08, nem tették közzé, EU:T:2010:395, 76. pont).

51 Meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben van eljárási rendelkezés erről a kérdésről. A fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 18. pontjában ugyanis helyesen utal a 207/2009 rendelet 85. cikkének (3) bekezdésére, amely kifejezetten foglalkozik a törlési kérelem visszavonásának következményeivel. E cikk úgy rendelkezik, hogy az a fél viseli a díjakat és az ellenérdekű felet terhelő költségeket, amelynek a törlési kérelme visszavonása következtében szűnik meg az eljárás. Ahogyan az EUIPO helyesen rámutatott, e rendelkezés értelme és célja kizárólag a jogalkotó azon szándékával magyarázható, hogy egyoldalú jelleggel kívánja felruházni a törlési kérelem visszavonását.

52 Egyébiránt a fellebbezési tanácsok elnökségének 2009. június 16-i 2009-1. sz. határozata, amely a fellebbezési tanácsok előtti eljárásokban részt vevő felek részére szóló útmutatót tartalmazza, semmilyen korlátozást nem ír elő a törlési kérelem visszavonására, a „Kérelem elfogadhatósága” című II. fejezet „Visszavonás” című 1. szakaszának 3. pontjában is csak azt írja elő, hogy a felek visszavonhatják a „megsemmisítés iránti kérelmüket”.

53 Ugyan a 207/2009 rendelet 83. cikke nem rendelkezik kifejezetten erről az útmutatóról, azt a fellebbezési tanácsok eljárási szabályzatával összhangban állapították meg, amely pedig a 207/2009 rendelet 83. cikkére hivatkozik. Ezenfelül a Bíróság ítélkezési gyakorlata ugyanúgy hivatkozik a védjegyekkel kapcsolatos jogvitában a felek részére szóló útmutatóra, mint a 207/2009 rendeletre és annak a végrehajtási rendeletére (lásd ebben az értelemben: 2014. január 30-i Fercal kontra OHIM végzés, C-324/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:60, 11. pont).

54 Következésképpen a felperes nem hivatkozhat a fellebbezési tanács előtt a törlési kérelem visszavonására vonatkozó, különböző nemzeti rendelkezésekre, és nem hagyhatja ugyanakkor figyelmen kívül a felek részére szóló útmutatót, amelyet annak 2. pontja értelmében a feleknek „gondosan követni kell az eljárás zavartalan lefolytatása érdekében”.

55 Végül az európai uniós védjegyek vizsgálatára vonatkozó iránymutatásoknak a „Megsemmisítés” című D cím, „Eljárási kérdések” című 1. szakaszának 7.3.2. pontja egyértelműen kimondja, hogy a törlést kérelmező fél az eljárás bármely szakaszában visszavonhatja a kérelmét, és az EUIPO a visszavonásról értesíti a védjegy jogosultját, megszünteti az eljárást, valamint határozatot hoz a költségekről.

56 Jóllehet ezek az iránymutatások nem minősülnek kötelező erejű jogi aktusoknak, az EUIPO elnökének az említett iránymutatások elfogadására vonatkozó, 2017. február 1-jei EX-16–7. sz. határozatát is a 207/2009 rendelet alapján fogadták el, méghozzá a 207/2009 rendelet 128. cikke (4) bekezdésének a) pontjára (jelenleg a 2017/1001 rendelet 157. cikke (4) bekezdésének a) pontja) tekintettel.

57 Ebből az következik, hogy a felperesi érvelésben felvetett kérdés jelen esetben az alkalmazandó eljárási rendelkezések hatálya alá tartozik, és így a 207/2009 rendelet 83. cikke a jelen ügyben nem alkalmazható.

58 Még ha azt is feltételezzük, hogy a 207/2009 rendelet 83. cikke alkalmazható, akkor is megkérdőjelezhető, hogy az „e tekintetben általánosan elfogadott elvek” levezethetők-e polgári eljárásra vonatkozó nemzeti rendelkezésekből és ítélkezési gyakorlatból, főleg, hogy a fellebbezési tanácsok az általuk, valamint tagjaik által élvezett függetlenségi garanciák ellenére az EUIPO fórumai, és nem bírósági fórumok (2012. március 8-i Arrieta D. Gross kontra OHIM – International Biocentric Foundation és társai [BIODANZA] ítélet, T-298/10, nem tették közzé, EU:T:2012:113, 105. pont).

59 A felperes azon érvelését illetően, amely szerint a beavatkozó fél eljárással való visszaélést követett el azáltal, hogy az eljárás előrehaladott szakaszában vonta vissza a törlési kérelmeit, miután benyújtotta a tribunal de grande instance de Paris (párizsi általános hatáskörű elsőfokú bíróság) előtt a viszontkereseteit, a következő megjegyzéseket kell fűzni.

60 A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján, a 207/2009 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja (jelenleg a 2017/1001 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének a) pontja) szerint a feltétlen kizáró okra alapított törlési kérelem benyújtásához nincs előírva, hogy a kérelmezőnek bizonyítania kellene, hogy érdeke fűződik az eljáráshoz, hiszen a lajstromozás feltétlen kizáró okai a mögöttük húzódó közérdek védelmét szolgálják. Lévén, hogy az EUIPO az értékelést kizárólag a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja, valamint 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja mögött meghúzódó közérdekre figyelemmel végezheti, a törlési kérelem benyújtója által érvényesíteni kívánt esetleges vagy tényleges gazdasági érdeknek nincs jelentősége, és ennélfogva a törlési kérelem benyújtója részéről nem lehet „joggal való visszaélésről” beszélni. Így a joggal való visszaélés kérdése nem releváns a 207/2009 rendelet 56. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett törlési eljárás keretében (2014. június 19-i Donaldson Filtration Deutschland kontra ultra air végzés, C-450/13 P, EU:C:2014:2016, 39., 42. és 46. pont).

61 Még kevésbé tekinthető a „rendszer visszaélésszerű használatára” irányuló szándéknak, hogy a beavatkozó fél visszavonja a törlési kérelmeit, ahogyan azt a felperes állítja.

62 Mindenesetre a törlési kérelmeknek a beavatkozó fél általi visszavonása nem von maga után semmilyen jogi következményt a felperes tekintetében, aki továbbra is a vitatott védjegy jogosultja marad. Nem hivatkozhat ugyanis a lajstromozott védjegyeket érintő, magasabb szintű védelemre.

63 Végül meg kell állapítani, hogy a felperes – sem a beadványaiban, sem a tárgyalás folyamán – nem hozott fel olyan meggyőző érvet, amely lehetővé tette volna a joggal való visszaélés fennállásának kimutatását.

64 A fentiekre tekintettel a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A nem megfelelően figyelembe vett nemzeti rendelkezéseken alapuló második jogalap második részéről

65 A második jogalap második részében a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy csupán öt tagállam alkalmazandó rendelkezéseit vizsgálta, és nem tett említést a többi tagállamra vonatkozóan előterjesztett bizonyítékokról, amikor megállapította, hogy a tagállamok által általánosan elfogadott eljárásjogi elvnek tekinthető az, hogy a védjegy „törlésére irányuló kereset” bizonyos körülmények között nem lehet egyoldalú visszavonás tárgya. Egyébiránt a fellebbezési tanács nem részletezte azokat az okokat, amelyek miatt a bírósági és a hivatalok előtti eljárások nem összehasonlíthatók.

66 A fellebbezési tanács ezáltal nem indokolta megfelelően a határozatát, nem vizsgálta a különböző tagállamokban alkalmazandó nemzeti rendelkezések szövegét és hatályát, és elmulasztotta gyakorolni a vizsgálati jogkörét.

67 Amennyiben a jelen ügyben a 207/2009 rendelet 83. cikke nem alkalmazható, úgy a felperesnek a nem megfelelően figyelembe vett nemzeti rendelkezésekre alapított érvei hatástalanok.

68 A fentiekre tekintettel a második jogalap második részét el kell utasítani, ennélfogva pedig a második jogalapot teljes egészében, valamint a kereseteket teljes egészükben el kell utasítani.

A költségekről

69 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

70 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

2) A Törvényszék a CeramTec GmbH-t kötelezi saját költségei, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és a C5 Medical Werks részéről felmerült költségek viselésére.

Collins Barents Passer

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. május 3-i nyilvános ülésen.

Aláírások